

korolhatták a kulturált véleményformálást. S az sem elhanyagolható körülmény, hogy a délegyháziak megtudták, hogy az UPMT karácsonyi gálájára milyen sok helyről érkeztek résztvevők. Ez jó reklám volt civil szervezetünknek.

Már érkezésünk előtt is sokan értesültek programunkról, mivel az úttörőcsapat vezetője segítséget kért és kapott a község lakosaitól a rendezvény sikeres megvalósításához. Így nem csoda, hogy egész délelőtt megállás nélkül érkeztek az édesanyák és nagymamák a finomabbnál finomabb házi süteményekkel.

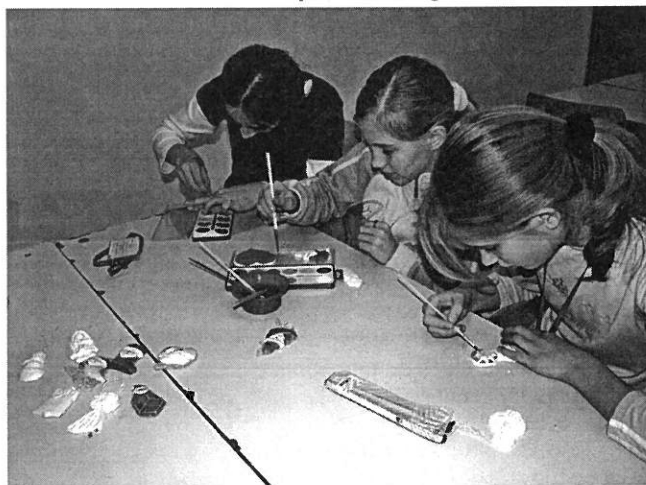
Az ízletes ebéd után meghívást kaptunk a történelmi őssökkel bíró gróf Bethlen Gáborhoz, aki a délegyházi biofalu egyik környezetbarát házában él. A gróf úr felesége, Éva asszony szívesen vezetett körbe bennünket, s mutatta meg karácsonyt váró otthonukat. A levegőzés és séta után kezdődött el a művészeti gála, ahol vers- és prózamondók, irodalmi színpad, kórus és hangszeres szólisták, tánccsoportok váltották egymást. Igényes műsorukban egy dolog közös volt: mindenki tudása legjavát hozta el mindannyiunk örömére. Nagy taps jutalmazta a bemutatók résztvevőit, s mindenkinek jutott az ajándékból is. Szeretettel fogadtuk a roma fiatalok műsorszámait is, akik saját kultúrájukba engedtek bepillantást. Úttörőcsapatunkat Gonda Roland citerán előadott karácsonyi dalsokra és Gebei Dóra-Várhelyi Miklós gitárduója képviselte.

Szólni szeretnék még a képzőművészeti pályázatról is. Közel száz munka érkezett be, melyet a zsűri értékelése után díjaztak is. Valamennyi munka bemutatásra került, hiszen a Művelődési Ház falait ezek borították be. Ismét bebizonyosodott, hogy a gyerekek milyen tehetségesek. Közülünk Visnyovszki Borbála szerepelt a legjobban, oklevele mellé ajándékot is kapott.

A program utolsó elemeként közös énekléssel köszöntöttük a közeledő karácsonyt, a hangszeres kíséret még meghittebbé tette dalainkat. Már csak egy kis hó hiányzott, s minden tökéletes lett volna, de sajnos erre még várnunk kellett.

Éveken át Tárnokon rendeztük meg a karácsonyi gálát s több más regionális rendezvényt is: Természetesen egészségesen, Sportoljunk együtt! Számtalan segítők, támogatónk vett részt abban, hogy minél színvonalasabban láthassuk vendégül az érkező gyermekeket és kísérőiket. Idén mi indultunk vendégségbe. S most Gombán és Délegyházán sikerült a község apraját és nagyját mozgósítani a rendezvények sikeréért. Segítőkben nem volt hiány. Az úttörőcsapatok vezetői, ifjúi, az Asszony Klub tagjai, Délegyháza önkormányzata, szülők, nagyszülők, pedagógusok... Mindenki azért fáradozott, hogy a programok emlékeztetések és sikeresek legyenek. Ismét bebizonyosodott, hogy mennyi értékteremtő, hasznot hajtó erő van a civilszervezetekben, hogy mennyire fontos a munkájuk.

Karácsonyi kézművesség

December 20-án Karácsonyra készülve címmel rendeztük meg idei utolsó csapatprogramunkat. Négyféle kézműves helyszínen készíthették el tagjaink szereteteiknek szánt karácsonyi meglepetéseiket. Üvegfestés, karácsonyfadíszek fabrikálása, dióból készített bölcsek készítése a kisbabának, ajándéktartó doboz... Mindezek a gyerekek képzelőereje és ügyessége alapján kicsinosítva, díszítve. Nagyon sok szép munka született.

Már régóta rágták a füleket a gyerekek, hogy mikor rendezünk sportprogramot. Kérésüket teljesítendő a kézművességgel párhuzamosan birtokba vettük a tornatermet. Köszönet érte Soós Istvánnak és Szimandl Gábornak, akik voltak olyan kedvesek, hogy átengedték számunkra ezen a délutánon a helyet. Kosárlabda, röplabda és labdarúgás sportágakban rendeztünk villámtornát. Minden csapat játszott mindenki, így nem csoda, hogy Zsuzsa néni, a takarító néni a türelmére is szükség volt, mivel nem tudtuk időben befejezni a mérkőzéseket. Persze sokkal nagyobb öröm, hogy sokan már előre le akarták mozogni a karácsonyi dínomdánom kalóriafeleslegét, mint az a kényelmetlenség, hogy kicsit később kezdődött a takarítás.

A teremfoci résztvevői iskolánk tornatermében

A mozgás játékos hatásaként mindenki megéhezett és megsomjazott, ezért nagy sikere volt a Sercli pékségből származó süteményeknek, üdítőknek. S aki nem tudott ezen a délutánon velünk lenni, az is megkapta másnap a neki szánt finomságot.

Így zárult a 2005. év programjainak sora, 2006-ban pedig tevékenységünk folytatódik tovább. Megköszönjük valamennyi támogatóknak, segítőknek feladataink teljesítéséhez nyújtott segítségét. Kérjük Önöket, hogy végzett munkánk ismeretében a továbbiakban is támogassák elképzeléseink megvalósítását.

ZRÍNYIS BAKANCSOSOK BARANGOLÁSAI HOHÓ, HÓ! DE ENNYI?

Hogy naprakészek legyünk! címmel képzőtréninget szerveztünk a téli szünetben turisztikai szakosztályunk tagjainak. Programunkat 2005. december 27. és 29. között rendeztük meg a Közép-magyarországi Regionális Ifjúsági Tanács és Tárnok Nagyközség Önkormányzata támogatásával, melyet köszönünk szépen.

Fábry Béla, Pest Megye Közgyűlése alelnöke lehetőséget nyújtott arra, hogy december 27-én csoportunk számára ki-

A Megyeháza előtt

nyissák a Megyeházát, mely ekkor egyébként zárva lett volna. Fábrý Béla úr vezetésével megismerhettük az épület történetét és a benne folyó munkát. Emlékszalagot helyeztünk el a Kossuth-émléktáblánál, a Kossuth-túrafüzetünkbe pedig emlékbélyegzőt kaptunk. A díszteremben a dunakeszi kistérségi együttműködés vezetője megismertette tagjainkkal az államigazgatás felépítését, a különböző szinteken megoldandó feladatokat. Szólt a népképviselői rendszer kialakulásáról, s tájékoztatott bennünket a kistérségi együttműködésben rejlő lehetőségekről, a minket leginkább érintő budaörsi kistérség előtt álló feladatokról. A tanulságos és érdekes beszélgetés után buszra szálltunk, s ebédre meg is érkezünk Börzsönyligetre, a Pest Megyei Gyermek- és Ifjúsági Alapítvány szálláshelyére. Mivel többször jártunk itt, ezért nagyon gyorsan elhelyezkedtünk, s kezdődhetett szakmai munkánk.

A kisközösségek megalakulása után a 2005. év tapasztalatainak megbeszélése következett, majd minden kiscsoport megalkotta saját programterv javaslatát 2006-ra. Az elkészült

Turisztikai képzés Börzsönyligeten

munkákat megismertették egymással, s indokolták is javaslatukat. Ismét izgalmas és sokszínű év elé nézünk.

A TFSZ elnökségi tagjaként Várhelyi Miklós ismertette a novemberi IVOT (Ifjúsági Vezetők Országos Találkozója) legfontosabb gondolatait és a TFSZ 2006. évi programlehetőségeit.

Az EU-s csatlakozásból fakadó, ifjúsági természetjárással kapcsolatos lehetőségek megismerése következett. Ehhez a felvezető motívum az az újság cikk volt, melyet két ifink írt, s a Tárnokhírben jelent meg. 2005 nyarán 10 napot töltöttek Csehországban, korcsoporthoz szóló beszámolójuk hű képet festett a lehetőségekről, a különböző kultúrák együtt munkálkodásáról. Meglepően sok előzetes ismerettel bírtak a gyerekek, s több fontos következtetés fogalmazódott meg kiscsoportjukban a cikk feldolgozása közben.

Közben megérkezett az oly régen várt hóesés, hatalmas pelyhekben hullott, így mire vacsorázni indultunk, már mintegy tíz centis hó ropogott bakancsaink alatt. Hazafelé jót hógolyóztunk, majd egy kis csokizás után folytatódott a kiscsoportok közti verseny. Tájékozás, természetismeret, térképhez kötődő feladatok váltották egymást. Lefekvés előtt még egy kicsit énekeltünk együtt a gyertyafényben.

Másnap korán volt ébresztő, mivel fél nyolckor indultunk tovább Szlovákiába. Képzésünk alkalmat teremtett arra is, hogy a gyerekek aktív részesei legyenek az önkiszolgáló munkának. Magunknak készítették el a reggelit és az úti csomagot. Ezzel is nőtt önállóságuk s az egymásért érzett felelősségérzetük. Bocskai-túránk egyik helyszínén, Katalin-pusztán kezdtük bélyegző gyűjtésünket, majd meg sem álltunk az országhatárig. A gyerekek közül néhányan először hagyták el Magyarországot. Volt is izgalom és kérdezősködés, hogy vajon kerítés lesz-e határon.

Szerencsére mindez már a múlté, gyermekeink s unokáink egy egységesülő Európa egyenrangú állampolgáraiként vehetik birtokba a világot. Udvarias és gyors ellenőrzés után a határőrök jó utat kívántak, mi pedig meg sem álltunk Ipolyságig (Sahy). Itt mindenki maga válthatta át forintjait koronára. Hja, nálunk cél, hogy tagjaink megtanulják saját ügyeik – no meg a közösség ügyeinek – intézését!

Itt találkoztunk azzal a három ipolysági középiskolással is, akik idegenvezetőink és tolmácsaink lettek a következő két napban. Icát, Dórit és Dávidot a 2005. évi Zamárdiban rendezett nemzetközi táborban ismertük meg, s most jó segítőinké váltak.

Felkerestük Szliács Kossuth-émlék helyét, Zólyom várát, melynek neves szülőtte Balassi Bálint. Itt ismét bebizonyosodott, hogy a Kárpát-medence milyen sok népnek az olvasztótégléje. A vár történetét Fekete Zoltán előadásában ismertük meg, s mivel fegyelmezett, érdeklődő csapatunk megnyerte a múzeum egyik dolgozójának szimpátiáját, ezért ő is elkísért bennünket a több emeletnyi kiállítási anyag megtekintése közben. A hölgy örmény származású volt, jelenleg Szlovákiában muzeológus, s egy keveset tud magyarul is. Így magyar, angol és szlovák nyelven magyarázta a látottakat, s tárta fel előttünk a kiállítás rejtett szépségeit, különleges összefüggéseit. Izgalmas tárlatvezetés volt, mely közben örömmel fedeztem fel, hogy általános és középiskolás tagjaink miként próbálgatják az általuk tanult idegen nyelvet hasznosítani, a német vagy épp az angol feliratok jelentését megfejteni. Micsoda öröm és büszkeség volt számukra, mikor ez esetenként többük tudását összetéve sikerült nekik!

A hosszúra nyúlt múzeumlátogatás alatt megéhezünk, ezért előkerítettük a sült csirkecombokat s miegyebet, s jóízű falatozás vette kezdetét. Tele hassal vágtunk neki a hegyek közé vivő útnak. Napközben csúnya esős idő volt, s bizony fél-

tünk, hogy elveri a havat, mire szálláshe-
lyünkre érünk. Ahogy emelkedni kezd-
tünk, a hőmérséklet csökkenése miatt
már csak hó hullott. Egyre összefüggőbb
lett a földön a hótakaró, s egyre nőtt a
magassága is. 10 centi, már harminc!
Végül egyméteres hó várt ránk. Olyan
mesevilágba csöppentünk, amelyet itt-
hon még egyikünk sem látott. Így nem
mindennapi örömet hozott, hogy mikor
gépkocsivezetőnk leszállt a hóláncot fel-
tenni, leszállhattunk hógolyózni.

Igen ám, csak hogy a hólánc feltétele
nem jól sikerült, így aztán gépkocsiveze-
tőnk megvárta a felvontatására érkező
erőgépet, minket pedig a szálláshelyünk
tulajdonosa felvitt kocsival. Nem min-
dennapi utunk volt, hiszen a négy üres
helyre heten szálltunk be, de szerencsé-
re arrafelé nem járt rendőr. A többiek
gyalog sétáltak fel szállásunkig. Itt ért bennünket az újabb
meglepetés, mikor kiderült, hogy a délután folyamán lesza-
kadt a villanyvezeték, s ezért több faluban nincsen áram. Így
az éttermet mécsesek fényénél ismertük meg, s a vacsora után
elemlámpák fényénél indultunk a szálláshelyünk felfedezésé-
re. Óvatlan lépteink alatt a hóba térdig szaladtunk bele. Lak-
helyünket mécsesek fényénél foglaltuk el, s mivel a fűtéshez
villanyáram szolgáltatva az energiát, ezért az éjszaka folya-
mán jó szolgálatot tettek hálózásaink.

A felkelő nap sugarai minket is kicsaltak házaink elé. On-
nan gyönyörködtünk a megkapóan szépséges tájban. Reggeli
után gépkocsivezetőnk megpróbálta leszerelni a kerekek
közé felcsavarodó hóláncot, mi pedig folytattuk a kiscsoport-
ok közti versenyt.

Ahogy melegeedett a kinti idő, egyre inkább kikívánczo-
tunk a szabadba. Előkerültek a szánkók és a popsik, s egy-
más után dőltek meg a pályacsúcsok. Kedves színfoltja volt a
délelőtti havas játékoknak, hogy a tárnoki gyerekek összeba-
rátkoztak egy szlovák iskola kisiskolásaival, s együtt hódítot-
ták meg a lejtőket.

Végre elkészült a buszunk, s mi elindultunk a Nagy-Fátra
déli hegyei közül Besztercebánya felé. Útközben kiderült,
hogy a busz másik oldalán lévő kerékbe is beszorult a hólánc
egy darabja, s míg gépkocsivezetőnk ezzel dolgozott, mi bevá-
sároltunk az ebédhez. Mielőtt továbbindultunk volna, az
eredményhirdetés következett. Minden csoport kapott aján-
dékot.

Vigyázz, jövőnk!

Mesebeli szállásunk Szlovákiában

A szerelés miatt annyi időt veszítet-
tünk, hogy Donovalyba már nem jutot-
tunk el.

Ipolyságba érve elbúcsúztunk közép-
iskolás barátainktól. Ez a búcsú azonban
csak a nyárig szól, mivel Erdélybe terve-
zett táborunkba őket is meghívtuk.

Közös vacsorával fejeződött be prog-
ramunk, ahol az ínycsiklandó és szépen
tálalt vacsoránk mellé kinyitottuk Kö-
lyökepzőgőinket. A pohárköszöntőt
Miklós bácsi mondta, boldog új eszten-
dőt kívánva valamennyi tagunknak és
családjuknak.

Hasonló jókat kívánok most én is
Önöknek kedves olvasók.

Szöveg: Várhelyi Mária

Fotók: Várhelyi Miklós

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

Az egészségnevelés az egyik legfontosabb nevelési terület,
hiszen csak akkor tudunk teljes életet élni, ha azt testi és lelki
egészségünk lehetővé teszi. A múlt hónapban a 8. a és a 8. b
osztály érdeklődő diákjai részt vehettek egy egészségnevelő
napon, melyre védőnőnk, Reiner Lászlóné, Magdi néni kísér-
te el a gyerekeket.

Veres Szabolcs és Pető Dániel 8. b osztályos tanulók beszá-
molójából Önök is megismerhetik, miről hallottak ezen a
programon a fiúk, milyen gondolatok ébredtek bennük az in-
formációk kapcsán. A beszámoló az osztályfőnöki órára ké-
szültek, így azok a diákok is hozzájutottak az ismeretekhez,
akik nem voltak ott az előadáson.

Az AIDS súlyossága napjainkban

Az osztályommal együtt elmentünk a Százhalombattán
megtartott AIDS-konferenciára. Hasznos ismereteket nyúj-
tott számunkra a betegséggel kapcsolatban. Hasznos, tanul-
ságos és sajnos negatív töltetet hordozott.

Megtudtuk, hogy legnagyobb mértékben Afrikát sújtja. Az
alattomos kór az immunrendszerünket támadja meg. Évekig
nem is tudunk róla, hogy magunkban hordozzuk. Terjedhet:
nemi úton, szűretlen vérátömlesztéssel, de ami a legmeghök-
kentőbb, az anyatejen át is. Kiderült számunkra, hogy csak a
Szent László Kórházban kezelik az AIDS-fertőzötteket ha-
zánkban.

A modern kor betegsége. Régebben úgy gondolták,
hogy csak a homoszexuálisokat érinti. De be kellett látni,
hogy a drogosok és a heteroszexuálisok is terjesztik. Ismer-
tették velünk az Oroszországban élő drogosok egyik „szo-
kását”. A cseppfolyós drogot az egyik társuk vérével felhí-
gítják, és ezt – az olykor AIDS-es drogot – lövik be. Így né-
hány perc alatt rengeteg ember fertőződik meg. Úgy gon-
dolom, ez siralmas. A betegség GYÓGYÍTHATATLAN!!!
Csak enyhíteni tudják.

Szerintem sikerült ezekkel a tényekkel érzékeltetnem a
helyzet súlyosságát. Nekem felnyílt a szemem, remélem ezzel
ti is így vagytok. Tegyük együtt az AIDS legyőzéséért!!!
Megelőzhető: gumióvszer és az egypartnerűség (monogá-
mia) alkalmazásával.

Még egy keveset az AIDS-ről. Az AIDS-et egy vírus okoz-
za, amit rövidítve HIV-nek nevezünk: H(uman) I(mmuno-
deficiency) V(irus).

Veres Szabolcs